

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 133.410 van 30 juni 2004
in de zaak A. 132.843/X-11.288.**

In zake : 1. de gemeente RUMST,
 2. Walter RENS,
 3. Frank RENTY,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat L. SWARTENBROUX,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Brederodestraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente RUMST, Walter RENS en Frank RENTY op 10 februari 2003 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 9 december 2002 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan het Vlaamse Gewest, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen, de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van twee bruggen over de autosnelweg A12 ter hoogte van de kruising met de N171 gelegen te Rumst, kadastraal bekend Sectie A;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 31 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. SWARTENBROUX, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de afdeling Wegen en Verkeer van het Vlaamse Gewest te Antwerpen op 7 januari 2002 aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een stedenbouwkundige vergunning vraagt voor het bouwen van twee bruggen uit beton over de A 12 te Rumst; dat die bruggen zijn voorzien om deel uit te maken van de rotonde die de N 171 zal verbinden met de N 177, zijnde de zijrijbanen van A 12; dat gedurende het openbaar onderzoek elf bezwaren worden ingediend, onder meer door de huidige tweede verzoekende partij; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst ongunstig advies over de aanvraag geeft; dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 9 december 2002 met het bestreden besluit de gevraagde vergunning geeft;

2. De procedure

Overwegende dat de derde verzoekende partij met een schrijven van haar raadsman van 14 april 2003 afstand van geding doet; dat deze afstand geldig voorkomt;

3. Beoordeling

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen wat de tweede voorwaarde betreft in essentie aanvoeren met betrekking tot de eerste verzoekende partij dat de bestreden vergunning lijkt te kaderen in een ruimer beleidsplan waarin de bruggen deel uitmaken van een rotonde die de N 171 en de N 177 zal verbinden, dat er sluijverkeer zal worden gecreëerd, dat de toename van het verkeer in de richting van Rumst moeilijk is in te schatten maar dat alleszins een afrit voor de toekomstige N 171 is voorzien te Reet op het grondgebied van Rumst, dat de bestaande wegen het bijkomende verkeer niet zullen aankunnen en dat bijkomende maatregelen zoals verkeersremmende infrastructuur voor zwaar verkeer noodzakelijk zullen zijn, dat er na de bouw van de bruggen grote druk op de gemeente zal zijn zodat zij niet meer zal kunnen overgaan tot de afbraak ervan, dat daaraan geen afbreuk wordt gedaan door het feit dat de vergunning niet de bouw van de N 171 zelf betreft, dat de bruggen de voorbode zijn van de aanleg van de N 171 waardoor ook de toekomst van natuurgebieden in het gedrang komt en met betrekking tot de tweede verzoekende partij dat haar woning ligt in de straat waar een deel van de rotonde zal worden aangelegd, dat zij de visuele hinder van de bruggen zal moeten ondergaan en dat door de aanleg van een bijkomend verkeersknooppunt luchtvervuiling en verkeersonveiligheid zullen ontstaan;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt dat de verzoekende partijen in gebreke blijven aan de hand van concrete en precieze gegevens een duidelijk beeld te verschaffen van het voorgehouden moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

3.2.3. Overwegende dat de met de bestreden beslissing vergunde bruggen zijn voorzien in de daartoe geëigende zone “autosnelwegen” volgens de bepalingen van het gewestplan “Antwerpen”, vastgesteld met een koninklijk besluit van 3 oktober 1979; dat verder ter hoogte van de bruggen een reservatiestrook is voorzien; dat de uiteindelijke oorzaak van het nadeel, in zoverre de verzoekende partijen wijzen op de aanleg van de N 171, zich in de ter plaatse geldende voorschriften van het gewestplan lijken te situeren;

Overwegende dat met de bestreden beslissing enkel de bruggen worden vergund en dat deze als dusdanig geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaken; dat de door de tweede verzoekende partij aangevoerde visuele hinder immers sterk gerelativeerd dient te worden nu de bruggen zich op het gelijkvloerse

niveau situeren boven de lager gelegen A 12 en nu de tweede verzoekende partij vlakbij die A 12 woont;

Overwegende dat de bruggen uiteraard slechts een functie hebben wanneer er een weg op wordt aangesloten en dat dit in casu met de N 171 en de N 177 het geval lijkt te zijn; dat uit de loutere aanwezigheid van een reservatiestrook echter niet kan worden afgeleid waar en hoe de verbindingswegen met de bruggen zullen worden aangelegd, temeer daar dienaangaande verschillende opties worden opgehouden; dat in die omstandigheden niet kan worden aangenomen dat de aangevoerde nadelen, die uitgaan van één bepaalde optie, zich effectief zullen voordoen of dreigen zich voor te doen ingevolge de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen derhalve niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring wordt, voor wat de derde verzoekende partij betreft, ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 2004, door :

de HH. C. ADAMS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

C. ADAMS.